NORAKSTS

Civillieta Nr.C30796316/24
Lieta Nr.C-2949-17/24

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2017.gada 12.aprīlī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis I.Dzenis,
ar tiesas sēžu sekretāri Z.Oroli,
piedaloties pieteicējai /Pieteicējs/,
2017.gada 29.martā atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu **/Pieteicējs/** pieteikumā par juridiska fakta konstatēšanu, -

noskaidroja:

Aprakstošā daļa

tiesā saņemts /Pieteicējs/ (turpmāk tekstā – Pieteicēja) pieteikums par juridiska fakta konstatēšanu ar ieinteresēto personu, kurā lūdz: /Pieteicējs/ , personas kods, /personas kods/, un mirusī /Mirušais/, personas kods /personas kods/, ir māsīcas pa tēva līniju, ka /Pieteicējs/ un /Mirušais/ tēvi – /Pieteicējs/ tēvs /Persona1/ dēls (dzimis 1925.gadā) un /Mirušais/ tēvs /Persona2/ dēls 9dzimis 1912.gadā) bija brāļi, kuru tēvs bija /Persona3/ (Atbilstoši ierakstiem /Persona1/ dzimšanas dokumentos) un /Persona3/ (atbilstoši ierakstiem /Persona2/ dzimšanas dokumentos).

Pieteikumā norādīts, ka 2016.gada 10.februārī nomira Pieteicējas māsīca pa tēva līniju /Mirušais/ (/Mirušais/), personas kods /personas kods/, dzimusi 1043.gada 12.augustā Maskavas apgabalā, Stupinas rajonā, Krievijā (sk.miršanas apliecības kopiju pielikumā) dzīvojoša /adrese/. Mirusī /mirušais/ (/Mirušais/) atstājusi mantojumā dzīvokli /adrese/, kadastra Nr./numurs/. Mantojuma lieta pieteikta pie zvērinātas notāres Sandra Stīpnieces, prakses vieta Rīgā, Brīvības ielā 336. Pieteicēja un Pieteicējas māsa /Cita persona/ meita (????????? ????????? ?????????) ir vienīgās mirušās /Mirušais/ mantinieces. Pieteicējas māsa /Cita persona/ meita (????????? ????????? ?????????) dzīvojoša Krievijā 2016.gada 04.aprīlī atteikusies no mantojuma (atteikums pielikumā). Pieteicējas radniecību ar mirušo /Mirušais/ (/Mirušais/) pierāda sekojoši dokumenti: Pieteicējas (dzimušas /uzvārds/) dokumentācija: Pieteicēja, dzimusi /uzvārds/, piedzima 1951.gada 31.jūlijā, Svjatoje, Ostaškovas rajonā Kaļiņinas apgabalā, KPFSR. Tēvs: /Persona1/ dēls. Māte: /Sieviete/ meita. Pieteicējas dzimšanas apliecība pielikumā. Izziņa par laulības reģistrāciju Nr.1.2-16/1-736, izdota 2016.gada 16.martā (pielikumā) – mainīts uzvārds no /uzvārds/ uz/uzvārds/, laulība šķirta /datums/, bet Pieteicēja saglabāja vīra uzvārdu – /uzvārds/. Pieteicējas tēva /Persona1/, dzimuša /datums/dokumentācija: tēvs: /pers. M/; māte: /Sieviete2/. Reģistrācijas vieta – Tveras guberņa Ostaškovas apriņķa, Černodorskas pagasts, Svjatoseļskas ciema padome. /Persona1/ dzimšanas apliecība pielikumā. Mirušās /mirušais/ dzimušas /datums/dokumentācija: tēvs: /Persona2/ dēls; māte: /sieviete3/. Dzimšanas apliecība, izdota Maskavas apgabala, Stupinas rajona, Starokaširskas ciema padomē, pielikumā. Mirušās/mirušais/, tēva /Persona2/dzimuša /datums/ Tveras apgabala valsts arhīva izziņa Nr.08-01/1853, izdota 2016.gada 18.maijā, kura ietvers sevī informāciju no Tveras guberņas Ostaškovas apriņķa, Svjatoje ciema, Nikoļskas baznīcas metriskās grāmatas ierakstiem, par bērna /Persona2/ dzimšanu /datums/un kristīšanu 1912.gada 24.maijā, un vecākiem - zemnieku /Persona3/ un māti /Sieviete2/. Otra arhīva izziņa ar tādu pašu datumu un Nr. sniedz skaidrojumu, par /Persona2/ dēla dzimšanas ierakstiem, ka 19.gadsmintā un 20.gadsmimta sākumā Tveras bīskapijas baznīcu grāmatās zemnieku izcelsmes personām vairumā gadījumu uzvārdi netika norādīti, tēva vārdi tika norādīti mūsdienu uzvārdu formā, tāpēc ieraksts /Persona3/ jālasa kā /Persona3/ dēls. Latviešu valsts aģentūras, valodas attīstības daļas 2016.gada 06.jūlijā izdotu izziņu par personu vārdiem - norādot, ka krievu valodā rakstītais vārds Ioanns ir uzstatāms par Ivans latviešu valodā. /Persona2/ dēlam bija izdota pase, kurā norādīta viņa dzimšanas vieta un datums 1912.gada 23.maijs, Kaļiņinas apgabals Ostaškovas rajons. /Persona2/ dēls, miris /miršanas datums/Rīgā. Dzimtas ir uzvārds /uzvārds/, kas radies no apdzīvotās vietas Ostaškovas apriņķa/rajona nosaukuma. Tādejādi, nav iespējams saņemt citu, precīzāku dokumentāciju no Krievijas arhīviem par vārdu un uzvārdu lietošanu, kas rastu iespēji tieši un nepārprotami pierādīt, ka Pieteicēja un mirusī /Mirušais/ ir māsīcas. Citi fakti, kas apliecina, Pieteicējas tuvās attiecības ar mirušo /Mirušais/: 2016.gada 4.februārī izdotā pilnvara; līgums Nr.16-88 par kapavietas uzturēšanu, kas slēgts 2016.gada 11.februārī; apbedīšanas pakalpojumu pasūtījums ziemas periodā; Pieteicēja arī šobrīd veic /Mirušais/ dzīvokļa /adrese/, uzturēšanu, komunālo un citu maksājumu samaksu.

Prasības pieteikums pamatots uz Civilprocesa likuma 288.-292.pantu.

Tiesas sēdē Pieteicēja pieteikumu uzturēja uz tajā norādīto apstākļu kopuma un pamata. Norādīja, ka /Mirušais/ ir Pieteicējas māsīca pa tēva līniju. Lūdz pieteikumu apmierināt.

Tiesas sēdē lieciniece /Liecinieks/ liecināja, ka labi pazina /Mirušais/ kopš 1972.gada. Pieteicēja palīdzēja /Mirušais/, kad /Mirušais/ bija slimnīcā un, kad /Mirušais/ nomira, palīdzēja ar bērēm. /Mirušais/ ir Pieteicējas māsīca. Kopā svinēja dzimšanas dienas un citus svētkus.

Tiesa, noklausoties Pieteicēja tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, lieciniekа /Liecinieks/ tiesas sēdē sniegtās liecības, pārbaudot un novērtējot lietā esošos pierādījumus, atzīst pieteikumu par pamatotu un apmierināmu.

Motīvu daļa

Lietā nav strīds par pieteikumā norādītajiem hronoloģiskajiem notikumiem, kas apstiprinās ar lietā esošajiem dokumentiem.

Civilprocesa likuma 288.panta pirmā daļa nosaka, ka tiesa izskata lietas par tādu faktu konstatēšanu, no kuriem atkarīga fizisko un juridisko personu mantisko un nemantisko tiesību rašanās, grozīšanās vai izbeigšanās.

Civilprocesa likuma 289.pants nosaka, ka tiesa konstatē juridiskos faktus tikai tad, ja iesniedzējam nav iespējams citādā kārtībā saņemt attiecīgos dokumentus, kas apstiprina šos faktus, vai ja šie dokumenti nozaudēti, nozagti vai iznīcināti un zudusi iespēja tos atjaunot.

Civillikuma 404.pants nosaka, ka mantošanas kārtības ziņā izšķir četras likumisko mantinieku šķiras: 1) pirmā šķirā manto, bez pakāpju tuvuma izšķirības, visi tie mantojuma atstājēja lejupējie, starp kuriem, no vienas puses, un mantojuma atstājēju, no otras puses, nav citu lejupējo, kam būtu tiesība mantot; 2) otrā šķirā manto mantojuma atstājēja pēc pakāpes tuvākie augšupējie, kā arī mantojuma atstājēja īstie brāļi un māsas un pirms viņa mirušo īsto brāļu un māsu bērni; 3) trešā šķirā manto mantojuma atstājēja pusbrāļi un pusmāsas un pirms viņa mirušo pusbrāļu un pusmāsu bērni; 4) ceturtā šķirā manto pārējie pēc pakāpes tuvākie sāņu radnieki, neizšķirot pilnīgo radniecību no nepilnīgās.

Tiesa uzskata, ka pastāv priekšnoteikumi juridiskā fakta konstatēšanai, jo konkrētajā gadījumā tam ir juridiska nozīme un spēkā esošie normatīvie akti neparedz citādu kārtību minētā fakta konstatēšanai, jo, lai Pieteicēja varētu realizēt savas Civillikuma 404.pantā paredzētās tiesības – pieteikties pie zvērināta notāra uz atstāto mantojumu, tiesai ir jākonstatē Pieteicējas radniecība ar /Mirušais/, dzimusi /datums/, mirusi /miršanas datums/, - viņa ir Pieteicējas māsīca pa tēva līniju, proti, Pieteicējas tēvs /Persona1/, dzimis /datums/, un /Mirušais/ tēvs /Persona2/, dzimis /datums/, ir /Persona3/ un /Sieviete2/ dēli.

Pieteikumam pievienotie dokumenti – /Persona1/, dzimuša /datums/, dzimšanas apliecības kopija (l.l.15, 16), /Mirušais/, dzimušas /datums/, dzimšanas apliecības kopija (l.l.17, 18), 18.05.2016. Tveras apgabala valsts iestādes "Tveras apgabala valsts arhīva" izziņu Nr.08-01/1853 (l.l.19, 20), kas liecina, ka /Persona3/ un /Sieviete2/ 2012.gada 24.maijā kristīja Ioannu, dzimuši /datums/, 18.05.2016. Tveras apgabala valsts iestādes "Tveras apgabala valsts arhīva" atbilde Nr.08-01/1853 liecina, ka "/Persona3/" jālasa kā "/Persona3/ dēls" un "/Sieviete2/" kā "/Sieviete2/ meita" (l.l.21, 22), latviešu valodas aģentūras valodas attīstības daļas 2016.gada 6.jūlija izziņa Nr.4.5-707 apliecina, ka krievu valodā Ivans un Joans ir vienas cilmes vārdi (l.l.23), /Persona2/ dēla pases kopija (l.l.24), /Persona2/ dēļa miršanas apliecība (l.l.25, 49, 50), liecina, ka pieteicējas tēvs /Persona1/, dzimis /datums/, un /Mirušais/ tēvs /Persona2/, dzimis /datums/, ir brāļi un ir /Persona3/ un /Sieviete2/ dēli, kā arī tiesas sēdē lieciniece /Liecinieks/ liecināja par Pieteicējas un /Mirušais/ tuvajām attiecībām un norādīja uz viņu radniecību.

Ņemot vērā minēto tiesa uzskata, ka lietā ir pietiekami pierādījumu, kas apstiprina juridisku faktu, proti, ka Pieteicējas un /Mirušais/ tēvi ir vienu vecāku bērni un Pieteicēja un /Mirušais/ ir māsīcas, līdz ar to pieteikumā norādītais juridiskais fakts ir konstatējams.

Tiesa, ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 189.-195., 288., 289., 292.pantu, -

nosprieda:

apmierināt /Pieteicējs/ pieteikumu par juridiska fakta konstatēšanu:

konstatēt juridisko faktu, ka /Pieteicējs/, personas kods /personas kods/, tēvs - /Persona1/s, dzimis /datums/, un /Mirušais/, personas kods /personas kods/, tēva – /Persona2/ dēls, dzimis /datums/, ir brāļi, kuru tēvs ir /Persona3/.

Juridiskais fakts konstatēts /Mirušais/ (/Mirušais/), personas kods /personas kods/, mantojuma lietā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas 2017.gada 12.aprīļa, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Tiesnesis (paraksts) I.Dzenis

NORAKSTS PAREIZS.

Tiesnesis I.Dzenis